

OBSAH.

I. Úvod. Idea imperialistická odkaz antiky 1; její pokles v 15. věku a povznesení Karlem V. 3; Francie hlavní soupeř habsburského imperialismu 4; světovládné snahy Ludvíka XIV. 6; Anglie hájí rovnováhy mocí na pevnině 8; Prusko a Rusko v 18. věku 10; velmocenská pentarchie 12; osvěcenský absolutism 13; konservativní odpor proti němu 14; osvěcenský liberalism a Rousseau 15; volání po nové konstituci 16. — Revoluce francouzská 17; zeslabení státní moci ve Francii 19; ráz první koalice 20; demokratická hesla v revoluci 21; jejich vítězství 22; jakobinství zesiluje moc státní 23; revoluční imperialism 24; Anglie a revoluce francouzská 24; revoluční vojenství 25; rozpínavé snahy direktoria 26; Bonaparte 27.

II. Veliké císařství a jeho pád. Napoleonův poměr k revoluci 28; tuhé spoutání svobody 28; fikce ústavní 29; svobodomyslná oposice 30; nový řád právní a centralisace 30; poměr k církvi 31; dovršení starých tradic v zahraniční politice 32; nový imperialism 33; poměr k Anglii 34; světové plány 35; le grand empire 36; jeho nepřátelé 37; národní hnutí v Evropě 38; Španělsko 39; Itálie 40; Německo 41; národní hnutí v Prusku 44. — Alexander I. 46; ruské poměry 47; cář a Napoleon 49; slovanská hesla 49; východní politika Napoleonova 50; polská otázka 51; přípravy k boji Ruska s Napoleonem 52; ruské tažení 53; katastrofa veliké armády 54. — Spolek Ruska s Pruskem 55; rozpaky Rakouska 56; příměří a kongres pražský 57; Lipsko 58; frankfurtská nabídka 59; vpád do Francie a kongres châtillonský 60; smlouva chaumontská a pád Napoleonův 61.

III. Kongres vídeňský a svatá aliance. Nastoupení Ludvíka XVIII. 62; mír pařížský 63; úmysly vítězných velmocí 64; jejich neshoda 65; kongres vídeňský 66; Talleyrand a zásada legitimacy 67; otázka německá 68; spor o Polsko a Sasko 70; jeho urovnání 71. — Ústavní charta francouzská 72; nespokojenost s Bourbony 74; návrat Napoleonův 75; rozhodnost spojenců a porážka Muratova 76; finální akta kongresu 77; nová úprava Evropy 78; výtky dílu kongresovému 80; Waterloo a konečný pád Napoleonův 82. — Revise míru pařížského 83; obnovená smlouva chaumontská 85; náboženská nálada Alexandra I. 86; sv. aliance 87; rozpor mezi cářem a Rakouskem o základních otázkách ústavních 88; směr liberální 90; směr reakční 91; romantism oporou reakce 92; konstitucionalism Alexandrův 94; František I. a Metternich 95; konservativism anglický 97.

IV. Od smluv pařížských ke kongresu opavskému. Tábor trikolory a bílého praporu ve Francii 99; ultras a filosofie Bonaldova 100; kompromisní snahy vévody Richelieu 101; otázky církevní 102; De Maistre 103; rozpuštění sněmovny 104; vláda střední cesty a strana neodvislých 105; kongres cášský 106; jeho výsledky 107. — Německý bunt 108; bezmocnost rady spolkové 109; otázky ústavní 110; poměry v Rakousku 111; národní hnutí a slovanská vzájemnost 113; Metternich a ústavní otázky německé 115; jihoněmecké ústavy 116; poměry v severním Německu 117; Prusko 118; boj o slib ústavní 120; celní oprava 121; hnutí studentské 122; slavnost wartburská 123; vražda Kotzebua 124; usnesení karlovarská 125; vídeňská akta závěrečná 127; cíř Alexander a Německo 129. — Poměry anglické 129; Irsko a převaha šlechty 130; oligarchie parlamentní 131; irská unie 132; vláda toryů 133; oposice whigů 134; Bentham a Cobbett 135; dělnický proletariát 136; roubíkové zákony 138. — Francie po cášském kongresu 139; vražda vévody z Berry 140; nezdar smírných pokusů 141. — Poměry ruské 142; království polské 143; cíř a polská oposice 144.

V. Vojenské revoluce v jižní Evropě a vítězství reakce. Španělská ústava roku 1812 146; návrat Ferdinanda VII. a jeho despotie 147; odboj osad amerických 148; vojenské povstání 149; vítězství revoluce 150; revoluce v Portugalsku 151; Evropa a revoluce španělská 151. — Itálie po vídeňském kongresu 152; milánští vlastenci 156; karbonářství 157; revoluce neapolská 158. — Kongres opavský 159; kongres v Lublani 161; porážka revoluce neapolské 162; revoluce v Piemontu 163; vítězství reakce a smrt Napoleona I. 164. — Francie a španělská otázka 165; kongres veronský 166; francouzská výprava do Španěl 167; její následky 168; Portugalsko 169; příčiny neúspěchu vojenských revolucí 169; úspěchy Metternichovy v Německu 170; převaha rakouská v Itálii 171; nastoupení Karla X. ve Francii 172.

VI. Politika Canningova a východní otázka. Odpor proti reakci v Anglii a lord Byron 173; vláda Canningova 174; hospodářské a sociální otázky 175; Canning a osady španělské 176; poselství Monroeovo 177; anglické zakročení v Portugalsku 178. — Pokles Turecka a Selim III. 178; srbské povstání 179; válka rusko-turecká 180; nesnáze Mahmuda II. 181; otázka východní na kongresu vídeňském 182; řecký živel 183; hetairia 184; povstání v knížectvích podunajských 185; povstání na Morei 186; cíř a otázka řecká 187; hnutí filhellénské 188; egyptské vojsko v Řecku a konference petrohradské 189; sblížení cíře s Anglií 190. — Smrt Alexandra I. 191; nastoupení Mikuláše I. 192; spiknutí děkabristů 193; ráz vlády Mikuláše I. 194. — Ultimatum Turecku 195; smlouva akkermanská 196; trojspolek k zachraně Řecka 197; Navarino 198; válka rusko-turecká 199; mír drinopolský 200; Řecko svobodným královstvím 201. — Spor Porty s Mehmedem Alim 202; smlouva v Unkiar-Skelessi 203.

VII. Červencová revoluce francouzská a vznik státu belgického. Vláda Karla X. 205; romantická škola 207; Polignac v čele vlády 208; republikáni a orleanisté 209; Alžír 210; červencové ordonance 211; vítězství revoluce 211; Ludvík Filip generálním místodržitelem 212; revise ústavy 213; nové království 214; strana postupu a odporu 215; uznání Ludvíka Filipa Evropou 216. — Království nizozemské 216; odpor Belgie 217; hospodářské a církevní rozpory 218; počátek činného odporu 219; dovršení revoluce a

národní kongres 220; londýnská konference 221; vliv polské revoluce 221; spor o hranice belgické 222; nastoupení krále Leopolda 223; zlomení odporu krále Viléma 224; vývoj Belgie 225.

VIII. Ohlas červencové revoluce v Evropě. Polsko a Mikuláš I. 226; povstání varšavské 227; cizina a polská otázka 228; porážka povstání 229; emigrace a mesianism polský 230; železný režim Mikulášův 231; porušování a útlak katolictví 232; odklon Mikuláše I. od politiky Petra Velikého 233; ráz jeho vlády 235. — Vliv revoluce v Anglii 235; hnutí irské a O'Connell 236; emancipace katolíků 237; volební reforma 238; její vítězství a dosah 239; nový ráz politických poměrů 240; královna Viktorie 241; novoty ve správě státní 242. — Spiklenecký ruch v Itálii 243; revoluce v Bologni a Modeně 244; její nezdar a dozvuky 245; poměry v Římě za Řehoře XVI. 246; Lamennais 247. — Přerod romantismu v Německu 249; Hegel 250; Heine a Börne 251; následky revoluce červencové 252; otázka národní jednoty 253; slavnost hambašská a vítězství reakce 254; frankfurtský puč 255; německý spolek celní 256. — Poměry švýcarské 257; spolková rada 258; regenerace 259; odpor proti utužení jednoty 260.

IX. Evropská politika za protikladu velmocí západních a východních. Sjezd mnichovohradištský 261; odpověď Francie 262; vládu buržoasie ve Francii; odpor proti ní 263; politika Ludvíka Filipa 264; poměr k Anglii 265. — Porážka reakce v Portugalsku 265; otázka nástupnická ve Španělsku 266; quadruple alliance 267; válka karlistická 268; účast velmocí západních 270; porážka Dona Carlose 271; obsazení Krakova 271; — Emigrace ve Svýcařích a Mazzini 272; jeho cíle a Mladá Itálie 273; útok na Piemont 274; Mladá Evropa 275; Ludvík Napoleon 277; Régime personnel ve Francii 277; Thiers v čele vlády 278; krise východní 279; válečný poplach ve Francii a Německu 280; ústup Francie 281; Guizot a entente cordiale 282; Alžírsko 283; srážka Anglie a Francie ve španělské politice 284.

X. V předvečer nové doby revoluční. Poměry anglické v čtyřicátých letech 285; vězení v Irsku a otázka dělnická 286; R. Owen a jeho agitace 287; lidová charta 288; neúspěch chartismu 289; Cobden a obilní cla 290; Peel v čele vlády 291; hlad v Irsku 292; Disraeli a zrušení obilních cel 293; Palmerston ochránce liberalismu na pevnině 294; politika Guizotova 294; mocnářství habsburské v čtyřicátých letech 295; postup Maďarů a illyrism 297; otřesení systému vládního 298; stavovská oposice a český program politický 299; otázka slovanská 300; rozpaky Metternichovy 301; anexe Krakova 302; náboženské rozpory ve Švýcarsku 303; Sonderbund 304; převaha liberálů a Palmerstonova politika 305; porážka Sonderbundu 306.